

Svedectvo z kurzu

Holy-DaysSväté Dni

A naozaj aj s odstupom času to boli a sú svätými dňami. Boli preto, lebo takýto čas a toľko dní za sebou som nemala ešte príležitosť a ani možnosť byť v prítomnosti Krista a spoločenstva tých, ktorí si prešli v živote veľmi ťažkými úsekmi a s ktorými som zažívala radosť i smútok, povzbudenie i odvahu, ich príbehy s tým mojím. Miestami som mala pocit, akoby som sa preniesla do obdobia, kedy chodil po tejto zemi Ježiš so svojimi učeníkmi. Ježiš, ktorý ich ťahal z každej kaluže a učenici šli za Ním, lebo mali istotu, že v ňom je zdroj Života. Vnímali, že tú hľbu čohosi, čo si niesli všade so sebou vo svojom vnútri, vie odpratať len On sám-Ježiš Kristus. Tí, ktorí nás v tom celom sprevádzali, robili to s Ním, cez Neho a skrze Neho. Pomáhali nám vytrhnúť nás z našich vlastných kaluží. No nielen oni, ale aj my sestry sme sa navzájom medzi sebou zdieľali nakoľko sme si to mohli dovoliť a mne osobne to veľmi pomáhalo. Mala som pocit bezpečia, navzájom sme chápali jedna druhú.

A dnes sú Svätými Dňami preto, lebo stále sa v spomienkach vraciam na toto miesto. Vraciam sa tam, lebo....no kto by sa k Ježišovi nevrátil? Kto by nešiel na miesta, kde stretol Ježiša?

Tento mesiac, ktorý mi Pán daroval, bol pre mňa posvätným časom. Bol to mesiac milostí, o ktoré som naozaj neprosila a ani nahlas nevyslovila. Nechala som priestor Jemu, aby On prišiel s tými milosťami, ktoré práve najviac potrebujem. Niesla ma túžba po načerpaní, oddychu, prijatí, pochopení a takom reštarte i rozlíšení, čo ďalej a ako vykročiť do ďalších dní po tomto mesiaci.

Zakúsila som tu dni krásne, radostné, dni kedy som sa mohla z chuti smiať. No boli i dni ťažké a náročné, a práve tieto dni ma najviac posúvali k Pánovi, k môjmu uzdraveniu, rozlišovaniu a k obdarovaniu tých Jeho milostí. Vedť tam, kde príde Jeho milosť, tam chmáry ustúpia. Milosť razí cestu každej chmáre. Ide aj cez chmáry a vôbec jej to nevaďí, ona si to dovoľí.

Som veľmi vďačná za ľudí, ktorí si prešli svojím príbehom a ako ich Pán postupne z toho uzdravoval. Cez tieto ich príbehy i príbehy nás sestier na programe Holy-Days sa čosi vo mne hýbalo a hovorilo mi: Neboj sa ísť do toho, Ja ťa povediem a povediem ťa do príbehu, ktorý píšem Ja, nie ty.

Týždeň uzdravujúcej cesty života bol tiež veľmi milostivým časom. Otec koná a hýbe vecami, no nie podľa našich predstáv, ale tak, ako to práve najviac potrebujeme. Rieši práve to, v čom nám najviac prihára, aby z toho mohla byť chutná polievka. Najskôr základ, potom suroviny a nakoniec

ingrediencie=prísady.

Duchovné cvičenia boli vyvrcholením tohto mesiaca a akoby aj takým časom utvrdenia v tom, čo sa dialo počas tých troch týždňov a tiež časom, kedy mi Pán akoby ešte dolial po okraj do tej mojej kamenej nádoby nie vodu, ale Víno=Milosti. Veď bol to práve On, kto stvoril moje najhlbšie vnútro, tak prečo by do neho nevlial plnosť milostí a presne toľko, koľko môže duša prijať v svojom obsahu.

Som veľmi vďačná za tieto dni, za tých ktorí nás sprevádzali, prišli sa s nami podeliť a akosi nás nasmerovať, že aj takto sa to dá a je to tiež Cesta, ale s Ním. Ďakujem za požehnané dni vonku v prírode, za športové aktivity, za ľudí, komunity sestier i kňazov, ktorí sa za nás modlili a sprevádzali nás duchovne, za ich obety, za ich srdečnosť a štedrosť.

CHVÁLA TI PANE ZA TAKÝTO ČAS!

A čo by som odkázala tým sestrám, ktoré váhajú alebo nemajú pre nejaký dôvod odvahy? Sestry, DOVOLTE SI TO! Ak Vás Pán pozýva k takému mesiacu ako je tento, choďte, prijmite Jeho pozvanie. Chce Vás len obdarovať a zobrať vám len to, čo vás brzdí a zotročuje. A hľadajte spôsob, nie dôvod 😊 !!!!